

Előfizetési árak:

Égész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 „ — „
Negyedévre . 5 „ — „
Egy óra . . 1 „ 70 „
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
Hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Nesze semmi . . .

Pécs, 1901. május 13.

Akkora már a vidéki városok nyomorúsága, hogy a mult esztendőben Győrött kongresszusra gyűltek össze vezető férfiak, megbeszélni bajaikat s keresni ezekre az orvosságot. Hisz az is könnyebbülést szerez a közös bajban szenvedőknek, ha összeülve elpanaszolhatják egymásnak, mi fáj, hol fáj, hogyan fáj s ebből meggyőződhetnek róla, hogy milyen kiterjedt, diszes társaság sinylődik ugyanabban a nyavalyában, a melyet mindegyik már-már elviselhetetlennek tart.

A mi az orvoslás módját illeti, arra nézve is könnyű volt megállapodniok, hisz ismerve a bajok kuforrását, ki is lehetett jelölni az eszközöket, a melyek segítségével azokat gyógyítani lehetne. Megírták hát szépen a receptet és elküldték a főpatikáriushoz, a kormányhoz, hogy az abban irt orvosságot szolgáltatassa ki.

A patikában soká késett a recept, míg végre most megjött --- nem ugyan az orvosság, hanem egy hosszú irás, a melyben a patikárius azzal vigasztalja a beteget, hogy felpanaszolt baja csak képzelődésen alapszik, annak gyógyítására tehát semmi egyéb orvosság nem szükséges, mint egy szépen megszerkesztett miniszteri leirat, a mely fölvilágosítja a beteget, hogy ő valójában duzzad az egészségtől.

Egészséges ipari élet képezi a városok boldogulásának alapfeltételét s ezt bizony a városi hatóságok elég későn vették észre, mert eddig minden törekvésük oda irányult, hogy a kormánytól minél több állami intézeteket kapjanak, a mi természetesen a városi népességnek éppen produktív osztályainak súlyos megterhelésével járt, mert a nagy versengést a kormány mindig arra használta föl, hogy állami hivatalok és intézetek elhelyezésénél minél nagyobb áldozatokat követeljen a városoktól, másrészt pedig az intelligens elemnek ilykép elért szaporodásával lépést tartottak a modern városi élet fokozódó igényei, a melyeknek kielégítése ismét tetemesen növelte a községi terheket, a mit a tisztviselők és katonák adómentessége folytán megint csak a produktív osztályok sinylettek meg.

A városok győri kongresszusa ezért

eme produktív osztályok érdekének gyámolításában kereste a városok bajainak egyik főorvosszerét s a kereskedelemügyi miniszternél sürgette a kisipar hathatóssabb védelmét, a nagyipari vállalatok elhelyezésénél pártatlanabb eljárást, az ipari szakoktatás intenzivebb fejlesztését, a szakoktatási intézetek szaporításával és az állami beszerzésekben a vidéki ipar nagyobb figyelembe vételét, a beszerzési eljárás decentralizálásával.

A városok küldöttei most készülnek megtartani Szegeden második kongresszusukat s nehogy ebből megint hasonló kivánalmakkal alkalmatlankodjanak a magas kormányhoz, Hegedűs miniszter csaknem egy esztendei bölcs hallgatás után sietett egy hosszú episztolát írni, a melyben kifejti, hogy a városoknak fent részletezett kívánalmait egytől-egyig alaptalanok, mert a kormány eddig is megtett a kívánt irányban minden lehetőt; ezen túl pedig nem mehet, mert akkor már a főváros érdekeit károsítaná, pedig egy minden irányban erős, hatalmas országos központ fontos érdekét képezi a magyar államnak.

A kisipar védelmére irányuló kívánalommal szemben önérzetesen utal a miniszter iparpolitikájának kisipari részére, a mely bizonyítja, hogy nem zárkozott el eddig sem a kisipar védelme elől, mert nagy összegeket fordított rája és célszerű intézkedéseket léptetett életbe annak istápolására. Hogy azonban állami támogatással éppen olyan ipari ágakban ültetett nagy gyári vállalatok létesítésével félelmes versenytársakat a kisiparosok nyakára, a melyekben ezek még némileg boldogultak; hogy a kisipar részére biztosított állami és katonai szállításoknál divatozó sikanéria jóformán meddővé teszi a kisipar részletését: arról hallgat a krónika.

Hogy a nagyvállalatok elhelyezésénél valami nagy pártatlanság s a városok jogos igényeinek gondos figyelembe vétele lett volna az uralkodó elv, azt maga a miniszter sem meri állítani, de azzal mentegetőzik, hogy a vállalatok helyének megválasztása első sorban magára az érdekelt vállalkozóra bízandó. Persze itt megint elfelejtkezik a miniszter arról, hogy a városok nem is a pusztán saját erejükre támaszkodó vállalatok elhelyezésének befolyásolását kérték; mert azt a vállalkozót, aki semmit sem kér a kor-

mánytól, ez nem is befolyásolhatja abban az irányban, hogy hol létesítse vállalatát. De a ki csak állami támogatás mellett hajlandó vállalatot alapítani, azzal szemben a kormány igenis kikötheti, hogy az állami támogatást csak az általa kijelölt helyen létesítendő vállalatnak adja meg. Az eddigi tapasztalat azonban nem igazolta, hogy a kormány ezt a jogát kihasználta és különösen, hogy a városok jogos érdekeinek megfelelően pártatlanul használta volna ki.

A szakoktatási intézetek szaporítását illetőleg is furcsán okoskodik a miniszter. Azt mondja ugyanis, hogy a szakoktatási intézetek szaporításában lépést kell tartani az ipar fejlődésével, nehogy képzett iparosokban túlprodukción álljon be, a mit iparunk még felvenni nem képes. De hát nekünk nem is azért van szükségünk a szakoktatási intézetek szaporítására, hogy több iparost képezzünk bennük, mint a mennyi az illető iparágakban elhelyezhető, hanem azért, hogy azok, akik gyermekeiket ipari pályára szánták, ne legyenek kénytelenek azok szakbeli kiképzését pusztán a mostani gyarló empirikus módszer szerint az ezzel rendszerint nem sokat törődő iparosokra bízni, hanem közelben találjanak olyan szakiskolákat, a melyekben a jövő iparosai megfelelő elméleti és gyakorlati szakismereteket sajátítsanak el tisztán az oktatás céljaira alkalmazott tanerőktől.

Kétségtelen, hogy iparunk fejlődésének egyik nagy akadálya az, hogy az iparral foglalkozók zöme nem rendelkezik a kellő, alapos szakképzettséggel; az egészséges ipari fejlődésnek áll tehát útjába az, a ki azt mondja, hogy fejlődjék előbb az ipar, akkor fog majd gondoskodni a szakszerű iparosképzésről.

Végül az állami beszerzések decentralizációját illetőleg utal arra a miniszter, hogy közszállításoknál nincs különbség vidéki és fővárosi ipar között, mert a közszállítások versenytárgyalások útján adatnak ki, a hol az egyéni megbízhatóság mint legfontosabb tényező, aztán a cikk minősége és ára az irányadó. Nos hát éppen azért kérik a városok a szállítások decentralizációját, mert az olyan szükségletek fedezésénél, a melyek biztosítása központilag történik — s ez van leginkább divatban — azt az első és főszempontot,

Lawn tennis

öltönyöknek való szövöket az összes, hozzávaló belésekkel 9.50 frt, nyári kamgarnok minden színben egy teljes öltönyhöz való szövet az összes hozzávalókkal 7.50, 8.50, 10.50. Dus választék minden színű Lüsterekben **POSTÓGYÁRI RAKTÁR PÉCS,**

Apáczá-utca 2. szám. — (Takarékpénztári új palota.)

Leichner és Fleischer.

az egyéni megbízhatóságot mindig a fővárosi konkurrensokban szoktak fölfedezni a kormány emberei, már csak azért is, mert azokat személyesen ismerik, míg a vidékiekről legfőlegb másoktól szerezhetnek információt.

De hát a közszállítások decentralizációja, ugy látszik, már azon a határon túl van, a meddig a kormány a fővárosi érdekek sérelme nélkül elmehet; azért Hegedüs is azzal elégti ki a vidéki városokat, hogy újból hangoztatja a vidéki gócpontok fontosságát, de az eddigi rendszeren változtatni nem hajlandó; vagyis más szóval: „nesze semmi, fogd meg jól!”

Irányi siremlékének leleplezése.

— Saját tudósítónktól. —

Budapest, 1901. május 13.

A magyar politikai közélet egykori nemes alakjának, Irányi Dánielnek művészi siremlékét nagyszabású és megható ünnepség keretében leplezték le vasárnap délelőtt a ke-repesi-uti temetőben. Az ünnepélyen, melynek a legpompásabb tavaszi idő kedvezett, rengeteg nagyszabású közönség jelent meg, köztük a kormány tagjai, az országgyűlési pártok képviselői, a függetlenségi körök, különféle testületek, kaszinók, az egyetemi ifjuság és a vidéki városok küldöttségei. A függetlenségi párti képviselők nagy része fényes díszmagyarban jelent meg.

Az ünnep pont tizenegy órakor kezdődött, a mikor Kossuth Ferenc, az orsz. függetlenségi párt elnöke a rögtönzött emelvényre állt és a következő beszédet mondotta:

„Nem gyászolni jöttünk sírodra, Irányi Dániel! Ünnepelni jöttünk, hirdetni erényeidet. Nem is egyedül jöttünk, mi, kikkel együtt küzdöttél, együtt éreztél, együtt bíztál, hittél, reméltél.

Eljöttek számosan azok közül is, kik élettedben veled szemben álltak, de akkor is tisztelték jeledet, meggyőződésed erejét, érzelmeid tisztaságát és most megtisztelik emlékedet.

Eljöttek mi jóbarátok és legnemesebb ellenteleiből sokan, azért, hogy sírod felett kezet fogjunk és kézzel kézben, pártkülönbség nélkül legyünk tanui emléked feltámadásának.

Együtt kérjük szellemedet, hogy jelenjék meg nemes egyszerűségében közöttünk és győzdjék meg meg arról, hogy hazádban, melyet híven szerettél, megtudják becsülni a polgári és egyéni erényt.

Másnak hivatása a mai napon ecsetelni puritán életed történetét, nekem, mint utódodnak szerepem az, hogy elrendeljem: hulljon le a lepel siremlékedről!

Irányi Dániel! Itt áll siremléked némán, meghatóan.

A mellszobor szemei a messze távolba néznek és látják azt a jövőt, melyről sírodban is álmodol s a melyért szenvedtél, küzdöttél és meghalni kész voltál mindenkoron.

A mellszobor agyában nincs isteni értelem és mégis egy hosszú élet ragyogó tanulságát tanítja nekünk.

A mellszobor arcjainak némák és mégis, azt mondja barátainak: bizzatok, ne csüggedjete, mert tietek a jövő . . . nem! nem a tietek: az édes hazáé!

S ott áll a szomorú nemtű, érckeblében nem dobog a szív, de a mienk dobog helyette és tele van azzal a szeretettel, mely e sírból árad és eget kér.

Irányi Dániel! ideális bajnoka a magyar örökös jognak, a magyar függetlenségnek, puritán jellemeddel összeférőbb volt a parladozó hant s az egyszerű fakeraszt, mint a díszes emlék, de türed el sírodon a kőnek, ércnek súlyát, mert honfitársaid tiszteletének kőbe vésett, ércbe öntött igéjét hirdetik.

És most, Budapest érdeműs polgármestere, neked adom át a siremléket azért, hogy őrizd meg azt, mint hű letéteményét bizalmunknak.

Őrizze meg veled együtt a magyar főváros közönsége is, tegyen rá időnkint koszorut babérból, nefeletsből és világítsa meg a hazafiasságuk sugarival.»

Kossuth beszéde közben lehullott a lepel a szoborról. A közönség kalaplevéve éljenzett, majd lelkesen ünnepelte Kallós Edét, a remek emlékmű alkotóját.

Az éljenzés után Halmos János, a székesfőváros polgármestere lelkes szavakban ál-

dozott Irányi emlékének és átvette a szobrot a fővárosi hatóság őrizetébe. Végül letette a siremlékre a székesfőváros hatalmas babérkoszoruját.

Ezután Dániel Gábor, a képviselőház alelnöke, a magyar törvényhozás nevében kegyelettel emlékezett meg a képviselőház egykori vezéralakjáról, a ki minden pártnak és az egész országnak tiszteletét és becsülését bírta. Beszéde végén letette a sirra a képviselőház koszoruját.

Most Illyés Bálint orsz. képviselő szavalta el érces hangon gyönyörű alkalmi költeményét, mely egész terjedelmében így hangzik:

Nem hadverő hőst ünneplünk mi itt
E szent zászló nem büszke harci jel!
Bajnok-babér homlokán nem virit,
Polgárerényt fed itt e sírkebel!
És mégis hős volt! Elvben hű, szilárd,
Kit kegymosoly el nem széldíthetett!
Szívébe oltva egy szent ideált:
Az mind a sirig bálványképe lett!

Hős volt, igen! Kinek nagy jellemét
Nem szennyezi soha a földi sár!
Mig annyi sok elvet, hitet cserélt:
Ó rendíthetetlen mint a sziklaszál!
Nem nézte: cím, rang és kincs hol ragyog?
Előtte ez mind hitvány semmisség.
Követte híven azt a csillagot,
Mely még ifjan vezérlé életét!

Vallása volt: a hazaszeretet,
Hitelve: a szabad nép, és haza!
Függetlenség látni a nemzetet:
Ez volt az oltár, melyen áldozta
És ide gyűnté, az oltár köré
A népet, melynek hű vezére lett.
A lelki rabság láncát megtöré,
Hogy fölemelje a rablekkeit!

Nagy volt bizony! s lelkében nemes!
Ki nem hízelt soha fölfelé.
Kitüntetés nagyok közt nem keres,
De a gyöngét karjára ölelé!
Eszménye volt: hogy a testvériség
Láncával összefűzze nemzetét.
Hit és jogegység: célja . . . Oh mi szép,
Nagy lélek az, ki ily szent célnak élt!

Merengő lelkem, hogyha látja itt
A megtestesült földi ideált,
Ki tán most is arról álmodik,
Miért oly hittel küzde ide át;
És elnézek e léha kor felett,
Eszményekért, mely már alig hevül:
A honfi bánat tépi szívemet,
S rá csüggedésnek gyászos árnya ül!

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A szegény Samu tragédiája.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Irtá: Szántó Sándor.

Általában véve nem alkalmas a Samu név a tragédiára; a Samu élete nem szokott tragédia lenni. Szegény Samu, hogy a tied azzá lett!

Egy Andrassy-uti kávéházban ismerkedtem meg Samuval. Oda tért be estéknként vacsora után egy pikkolóra, elolvasta a Lloyd estilapot s egy nagyon elterjedt német élc-lapját — a hét minden napján ugyanazt s minden este egyenlőkép mulatott rajta — és háromnegyed tíz órakor fizetett és ment.

Egy este asztalomhoz lépett, nagyon illedelmesen köszönt, csendesen letelepedett, a pincér hozta már neki pikkolóját és ujságait. Pontban háromnegyed tíz órakor ismét köszönt és távozott. Másnap ugyanigy tett, harmadnap is, vagy egy hétig. Az egész idő alatt nem váltottunk szót egymással.

Egy este, mikor pikkolóját már kiszűr-csölte volt, a Lloyd esti lapját is átnézte már, idegesen kezdett mozgolódní a helyén és a német élc-lapot figyelemre sem méltatta.

A különben csendes asztaltársam szokatlan viselkedése meglepett. De sokkal inkább vagyok egoista, hogysem szomszédom idegességének okát kutatni érdemesnek tartottam volna. A fővárosban nem törődik az

ember a más bajával. Mindenkinek megvan a magáé.

Szomszédom idegesen sodorta kis veres bajuszát, majd az asztalon kezdett dobolni mind a tiz ujjával. Nyilván valóban bántotta valami a lelkét. Nem akartam lelki küzdelmét indiszkrét pillantásokkal zavarni és egy ujságba temetkeztem.

Szomszédom nyilván várta ezt, mert alig, hogy lehajoltam, átszóit az asztalon és torkából úgy hangzott, mint a fagot száraz sipitása:

— Látta a Lilly Bête-et?

Letettem az ujságot és kezdtem emlékezetemet erőltetni, hogy szomszédom kérdésére kielégítő választ adhassak. De bárhogy erőltettem is, nem tudtam visszaemlékezni, hogy a fentnevezett hölgyet ismertem volna, mit sajnálalom kifejezése mellett közöltem is szomszédommal.

— Nem? — vizonozta az, olyan különös mosolytal, a mely szánakozást is, és némi lenézést fejezett ki — Lillyt, az excentrique ot?

Resteltem a dolgot, de már nem volt azon mit változtatni, újra csak be kellett vallanom, hogy nem láttam.

— Isteni! — lelkesedett szomszédom és hangja még élesebben sipított.

Elégületlen voltam saját magammal, hogy azt az isteni Lilly-t nem ismerem. És feltettem magamban, hogy ebbeli mulasztásomat lehetőleg gyorsan fogom helyrehozni.

Mig ezeket forgattam a fejemben, ez alatt szomszédom közelebb húzta székét hozzám.

— Megbocsát — szólt kissé meghajolva — Schwerkopf vagyok, Schwerkopf Samu, a Goldreich és Klein cég saldacontistája.

Miután e fölötti örömmönek adtam kifejezést, szomszédom hozzáfogott, hogy engem az isteni Lilly minden isteni tulajdonaival megismertessen. — Lelkesedett, ujongott, mikor egy-egy kiváló kvalitásáról beszélt és amugy is rikoltó hangja hihetetlen magasságig emelkedett s így beszélt soká fáradhatlanul csillogó szemekkel.

Én néma csodálattal néztem a rajongót. És Samu beszélt megszakítás nélkül, a Lilly mélységes szeméiről, ében hajáról, fehér bőréről, korall ajkairól, gyöngyszem fogairól, természetéről, hangjáról.

De hirtelen órájára nézett, felpattant s távozóban mintegy szemrehányóan mondta:

— Már tíz óra van! Ki tudja, idején jövők-e még az ő fellépéséhez?

Mintha én lettem volna a késedelem oka! Nekem sem volt türelmem a kávéházban. Zugott a fejem az isteni Lilly dicsőítésétől. A klubba mentem. — Tudakozódní akartam fölöle. Ott mindig akadt ember, a ki ismeri az isteni Lilly Bête-ke-t.

A billiard szobában találtam egy sportlap tudósítóját, a kinek széleskörű ismeretségei általános irigység tárgyát képezik. — Félrevontam egy sarokba és megkérdeztem, hogy ismeri-e a Lilly Bête-t?

— A Berger Fannyt? Meghiszem. Most a Rákóczy-kávéházban énekel — felelte, de aztán hozzátette jelentősen mosolyogva, hogy jó izlésem van.

De mért a bánat? mért a csüggedés?
Nagyot, dicsőt a sir el nem fedez!
Az elveszett mag újra föltenyész,
S egy szebb jövőnek termőfája lesz!
E szebb jövőt, oh szívem! bizva várd;
S kövesd a zászlót, mit ő hordoz!
Légy elvben hű, jellemben nagy, szilárd!
... S a népek atyja nem hagy el soha!

A szép költemény elhangzása után *Berzevicy* Albert valóságos belső titkos tanácsos, orsz. képviselő, az orsz. szabadelvű párt nevében tartott beszédet.

Ezután *Meskó* László, Békés város orsz. képviselője, Békés város közönsége nevében mondott emlékbeszédet.

Török Gábor, a békési függetlenségi párt kegyeletét tolmácsolta és koszorút helyezett az emlékre. *Hamvay* Ödön az Egyetemi Kör alelnöke, beszéd kíséretében tette le az ifjuság koszoruját. A békési ifjuság koszoruját *Hajnal* és *Stein* egyetemi polgárok nyújtották át. — Ezután lelkes szavak kíséretében koszorukat helyezték a sirra: *Kossuth* Ferenc, a kolozsvári függetlenségi polgároknak koszoruját, Pozsonyi *Eckhardt* Oszkár pártelnök Makó város közönségének koszoruját e fölirattal: »Emléked, szent, emléked örök.« *Rákosi* Viktor a kunszentmártoni függetlenségi párt koszoruját (»A kunszentmártoni kerület függetlenségi pártja hűsége és szeretete jeléül *Irányi* Dánielnek«), *Illyés* Bálint a biharmegyei függetlenségi kerület koszoruját, *Dienes* Márton orsz. képviselő szép beszéd kíséretében a csongrádi függetlenségi hívek s ezután az »Egyetértés« szerkesztőségének nagy babérkoszoruját, *Hentaller* Lajos orsz. képviselő a gyulai függetlenségi és 48-as párt koszoruját (»A gyulai függetlenségi párt *Irányi* Dánielnek«), *Polczner* Jenő orsz. képviselő a szegedi függetlenségi párt koszoruját, *Hahóthy* Sándor alelnök a belvárosi Sas-kör, dr. *Fried* Vilmos a Lipótvárosi Kaszinó, *Justh* Gyula a Nemzeti Szövetség, *Sümeghi* Vilmos a Demokrata Kör, *Tóth* János orsz. képviselő a mezőturi választókerület, *Meskó* László orsz. képviselő e fölirattal: »*Irányi* Dánielnek — Feledhetetlen mesterének *Meskó* László«, *Endrey* Gyula orsz. képviselő Hódmező-Vásárhely koszoruját, *Vig* Viktor a függetlenségi polgári kör koszoruját, *Babos* Károly a kispesti polgári kör, *Papp* Elek orsz. képviselő a rádudvari kerület koszoruját.

Ezután *Kornai* István elszavalta »*Irányi emléke*« című alkalmi költeményét, a melyből az első és utolsó versszakokat adjuk:

Magyar szabadság hirdetője voltál,
Kossuth Lajos méltó apostola.
Ifju korodban már vele harcoltál,
S szent eszméit el nem hagytad soha.
Ott nőttél nagyra a vérforogtatóban,
A vér harcában, nemzet-védelemben.
Vas karja voltál nép atarátának,
Mely rettentően ellenünkre támadt.

Közleg *Irányi*, eszméid győzelme,
Bár most kell érte még csak küzdeni.
Hiába állnak seregeddel szembe
A haladás vak ellenségei.
Tisztul s nemesbül már a nép erkölcsé,
Hogy a romlott kor bálványait ledöntse.
Mert szabadságra csak az érdemes,
Ki mint te, az erényekben nemes!

Kossuth első apostola te voltál, —
És hódít már a szabadság vallása.
Ez emlékoszlop dönthetetlen kőszál,
Melyen fölépül majd Kossuth hazája,
A mely egész világra fényt sugároz,
Leghívebb lévén minden szabadsághoz.
S *Irányi*-emlék, te kőszál, te rajtad
Diadalt Bécs kapuja sem arathat!

Végül *Seffer* László, az *Irányi*-asztaltársaság elnöke letette a társaság koszoruját a siremlékre és kegyeletos szavakkal berekesztette a szép ünnepet. A fényes gyülekezet a himnusz éreklése közben oszlott szét.

Hirek.

Pécs, 1901. május 13.

Naptárend 1901. május 14-én.

Naptár: kedd, május 14. — Róm. kath.: Bonifác. — Prot.: Bonifác. — Görög-kelet: (május 1.) Jeremiás. — Zsidó: Ijor 25. — Nap két 4 óra 9 percek; nyugszik 7 óra 11 percek. — Hold két 1 óra 36 percek éjjel; nyugszik 2 óra 36 percek délután.

Időjelzés A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: enyhe, száraz idő várható.

Közigazgatási bizottság ülése a vármegyházán d. e. 9 órakor.

— (Keresztjárom hét.) Áldozó csütörtök előtti napokon szokásos a kath. hívők-nél, hogy keresztrel és zászlókkal egyik templomból a másikba mennek körmenetben. A három napos körmenet behozatalát szent Mameert viennei püspöknek tulajdonítják. Midőn

ugyanis a 469. évben borzasztó földrengések jártak Vienne körül, melyek nagy pusztításokat vittek véghez a vetéseken és a körül fekvő városokban, a szent püspök maga köré gyűjtötte híveit, Isten segítségére utalta és kivezette a vetésekre. E körmenetek azután egész Franciaországban, később az egész keresztény egyházban szokássá váltak, melyek egyébként előkészületek a csütörtöki ünnephez, Krisztus mennybe menetelének napjához. Ma reggel volt az első keresztjáró nap körmenete, mely dr. *Kelemen* László, kanonok vezetése alatt indult el a székesegyházból a *Ferencrendiek* templomába, hol kis mise, utána pedig prédikáció volt. A körmenetben a papnövélde növendékei, a kis klérus, a szegényházi lakók és a hívők nagy seregén kívül részt vettek *Hanny* Gábor, pápai praelatus, *Wurster* Antal, *Walter* József kanonokok és *Wajdits* József cím. kanonok. — A keresztjáró napok körmenetei — mindenkor a székesegyházból indulva el — holnap kedden a belvárosi templomba, szerdán pedig a budai-külvárosi Ágoston téri templomba mennek, hol kis mise után először magyar szent beszédet s azután horvát prédikációt tartanak.

— (A polgármester balesete.)

Az egész városban általános részvétet keltő, sajnálatraméltó baleset érte tegnap reggel *Majorossy* Imre polgármestert. A polgármester a tegnapi vasárnap reggel kilenc óra tájban sörház-utcai lakásából a hivatalba indulván, a lakás konyhai részéből ment ki a folyosóra s a konyha cementes lépcsőin egyszerre elcsuszott s levágódott a földre. A polgármester elestét a konyhából egy cseléd vette észre, a ki ijedten sietett be a családhoz. Mire azonban a családbeliek kifutottak, a polgármester már felkelvén, maga ment be a szobába. — Jobb karja szörnyen sajgott, de nem gondolta ő maga sem, hogy csonttörést szenvedett. Nyomban értesítették a balesetről *Erreth* Lajos dr. kórházi igazgató főorvost, ki a polgármesterhez hajtattott és sérült karját megvizsgálta. S konstátálta a szomorú tényt is, hogy a polgármester jobb alkarján a könyök alatt csonttörést szenvedett. Az eltörtött kart nyomban gipszburkolatba tették s a súlyos sérülés miatt a polgármesternek ágyba kellett feküdnie. Belekerül vagy hat hétbe, míg az eltörtt karcsont a gipszburokban összeforr s

Én felháborodással visszautasítottam ezt a kombinációt, de azt már nem hallotta a sportlap tudósítója, mert egy csoporthoz lépett és ott élénk derűtséget kelteve beszélt el valamit.

Tán csak nem rólam és a Berger Fannyról beszélnek?

Boszusan mentem haza s nagyon soká nem tudtam elaludni.

Másnap este már várt Samu. Alig hogy üdvözöltem és leültem mindjárt kezdte:

— Tegnap ép idején érkeztem! — és boldogság kifejezése sugárzott arcáról. — Isteni volt megint, mint mindig. És a megeredt szóár ki nem apadt háromnegyed tizig, mikor Samu szokásához híven távozott.

Ez így tartott hetekig

S ezalatt pletykáltak a klubban rólam és Berger Fannyról.

Egy este a kávéház ajtajában állott Samu. A mint messziről észrevett, elém sietett.

— Beszéltem vele — kiáltotta már hat lépés távolságból s őrült tirádákban hadarta dicséretét az isteni Lillynek.

Én elképedtem. Ez az ember nyilván futóbolond. Most beszélt vele először hónapok óta? Lilly-vel, az excentrique-kel.

A kávéházba értünk. — Samu pikkolót rendelt s én ezt az időt arra használtam fel, hogy azt kérdezzem tőle, vajjon mindjárt első nap miért rem beszélt Berger Fannyval?

— Oh kérem, az nem olyan könnyű, Lilly Bétének van állandó udvara.

— Az ördögbe is azok kőbányai sört isznak; miért nem fizetett neki pilsenit, majd jött volna ő maga.

Valami nagyon fájhatott Samunak erre a beszédre. Sötét pir borította el arcát, szemöldökeit fenyegetően vonta össze.

— Kikérem magamnak, igenis kikérem, — szólt fenyegető hangon — ő nem olyan.

— Ugyan hagyja a Berger Fannyt — válaszoltam gunyosan.

Felpattant a székről, szeméi szikrát szórtak és félelmes hangon kezdte sipitózni:

— Kikérem magamnak... Kikérem... az a hölgy az én menyasszonyom; kikérem... igenis... és a kis ember remegett a felindulástól.

Nagyon sajnáltam őt és siettem bocsánatot kérni, a mi láthatólag kellemes benyomást tett rá. Leült és dobolt az asztalon. Miután teljesen lecsillapodott, gratuláltam neki s aztán távoztam azzal az elhatározással, hogy ebbe a kávéházba többé nem jövök. És nem is mentem újból.

— Farsang utolsó napján ép hat hete volt, hogy az Andrássy-uti kávéházból kimaradtam, valaki nagyon zajosan megörült nekem a Duna-korzón. Az igazságnak tartozom azzal az őszinte kijelentéssel, jóllehet társadalmi állásomat igen sokak előtt devalváltam ezzel, hogy a Duna-korzó rendes közönsége közt nincs ismerősöm. Érthető ennélfogva, hogy az a zajos örömmegnyilatkozás nem keveset lepelt meg. Még fokozódott csodálkozásom, mikor láttam, hogy az, a ki oly hangosan megörült nekem, *Schwerkopf* Samu, *Schwerkopf*, a *Goldreich* és *Klein* cég saldakontistája.

Kölcsönös üdvözlések után bemutatta kísérőjét, egy igen feltűnően öltözött hölgyet:

— A kedves feleségem! S hozzátette boldogságtól ragyogó arccal: ez ő!

Schwerkopf né kegyesen mosolygott, mi-alatt férje viszont engem mutatott be:

— Rágó Dénes ur, a műkritikus.

Udvariasan meghajtottam magam, s kérdeztem, vajjon nem csatlakozhatom-e?

Ő nagysága felelt s kijelentette, hogy ha már egyszer a szemé elé kerültem, meg is akar nézni. Tehát velük mentem. De ki kell jelentenem, hogy bizonyos szorongás fogta el a szívemet. Féltem, hogy ez a *Schwerkopf* elmondta összetűzésünk okát s most megmosásért érte a fejemet. Elhatároztam, hogy arra az esetre körömszakadtig fogok tagadni mindent.

— Hát mondja csak Ön, nagy idealista, illendőnek tartotta azt, a mint velem szemben viselkedett? — kérde nevetve *Schwerkopf* né.

— Oh kérem! — válaszoltam — igazán mondhatom, semmi rossz szándék nem vezérelt! És egész valóm remegett attól való félelmemben, hogy most mindjárt kipattan a bűnöm.

— Mit? Nem vezette rossz szándék? Azt jól adja Rágó ur! Hisz tudta, hogy már akkor a Samukámnak jegyese voltam.

— Engedelmet! Szabadkoztam, meg nem tudtam, csak később értesültem.

— Rágó ur! — szólt *Schwerkopf* né — ne tagadjon, hisz már mindegy, de azért tudja meg, hogy az illetlen dolog volt egy eljegyzett hölgytől rendez-vous-t kérni. Ugy-e Samukám?

azután is sokáig kell még a szobát őriznie polgármesterünknek, kinek balesete miatt a részvét az egész városban általános.

— **(Műkedvelők estélya.)** A pécsi műkedvelők egyesülete a tegnapi vasárnap este szinelőadást rendezett a színházban a Pécselt alakuló mentőegyesület javára; az előadás után pedig táncestélyt a Vigadóban. Az estélyről csak az elismerés hangján szólhatunk. A törekvő egyesület már többször bebizonyította életrevalóságát; tagjai már többször adtak elő szindarabokat s tegnap este olyan előadást láttunk tőlük, mely általánosságban ép úgy, mint részleiben csak dicséretet érdemel. Minden szereplő kitűnően betanulta szerepét; sugóra nem is volt szükség. A rendezés is elég jó volt, egy pár nem lényeges hiányt leszámítva. Az egyes szereplők mind nemes törekvéssel, ambícióval és sok jóakarattal igyekeztek szerepüket megjátszani s mindnyájára elmondhatjuk, hogy ha nem is természetes, de legalább elfogadható játékot nyújtottak s több gyakorlat után már a természetességet is el fogják érni. Az előadás lelke *Világi* Károly volt, a ki igazi színészvér s mindenben oly temperamentummal, tulzás nélkül, pompás kedvvel játszotta meg híros *Firtos Estánt*, hogy méltán beillett volna hivatásos színészek ensemblesjába is. Olyan ereje ő a műkedvelők egyesületének, a ki egymaga is sikerre tudna vinni egy-egy előadást. Mellette *Kapás* János játszott a legügyesebben, *Miklós* Kovácslegényt kacagatóan alakítván. A címszerepet (*Judit*) *Kléber* Rozika játszotta. Úgyesen, bátran, egész otthonossággal mozog a színpadon; át is érzi szerepét, de nem mindig érti át s ez az oka, hogy inkább egy folyton pörölő leányt, semmint az alapjában jó lelkű, de félreismert *Vermes Juditot* mutatta be. Dalait kedvesen, szép hangon adta elő s megérdemelt tapsokat aratott. Partnerre *Sántha* Antal sem találta bele magát a *Botár Andor* drámai szerepébe mindenütt, de kellő igyekezettel játszott mégis s dalai is tetszettek. *Kusztér* Juliska, a ki a titkon szerelmes *Vermes Annát* játszotta, drámai hanggal rendelkezik, melylyel gazdagon tudja árnyalni a lélek szenvedéseinek kifejezéseit, majd ha még több gyakorlatra tesz szert. Egyelőre biztató játékot nyújtott. *Horváth* Irma, mint *Barica*, szintén elfogadható volt; valamint *Jackó* Ignác is, *Botár Márton* szerepében. *Hermann* Mariska,

— a ki egy szép csokrot is kapott — pompás volt a folyton jajgató *Sári* szerepében; nem kevésbé *Geyer* Vilma is a *Kata* szerepében. A mellékszereplők is igyekeztek s a karok éneke is jól perdtült. A közönség elég szépen megtöltötte a színházat és sokat tapsolt a szereplőknek. Az előadás féltizenegy órára ért véget, a mikor is átment a közönség a Vigadóba s ott az előadáshoz is zenét szolgáltató *Korody* Károly zenekarának zenéje mellett kezdetét vette s folyt a hajnali órákig a táncmulatság, melyben részt vettek: *Jéhn* Annuska, *Jámbor* Annuska, *Bolc* Mariska, *Halászek* Annuska, *Hermann* Mariska, *Felber* Lujza, *Veres* Erzsike, *Braun* Irén, *Vatic* Katica, *Komáromy* nővérek, *Kovács* nővérek, *Holly* Lujza, *Speth* nővérek, *Reizner* Mariska, *Dudek* nővérek, *Halmi* Juliska, *Török* Katica, *Horváth* Irma, *Kléber* nővérek, *Kisbári* Klementin, *Herr* Mariska, *Gyórvány* Teréz, *Geyer* Vilma, *Feil* Teréz (*Pécsváradi*), *Sztipánovits* Mariska, *Jozipovits* Ferike, *Hering* Mariska, *Rosenberg* Karolin, *Vörös* Mariska, *Pach* Rozika, *Pfeifer* Hedvig, *Kusztér* Juliska, *Egyed* Regina, *Balogh* Jánosné (*Dombóvár*) *Liebhardt* Jenőné, *Mikola* Tivadarné, *Karl* Arthurné stb.

— **(Zsinkó-émlék.)** Közeledik az idő, amikor a kiküldött végrehajtó-bizottság határozni fog b. e. *Zsinkó* István kanonok emlékének megőrzésére ügyében. Mindeddig késett a dolog, mert még mindig többen vannak, akik iverket nem küldötték vissza; kérjük ezeket, hogy gyűjtésük eredményét mielőbb szolgáltatassák át *Bitter* Illés főgimn. tanárnak, a bizottság titkárnak. Ujban a némethi esp. kerület papsága 73 koronát küldött a jelzett célra, és pedig: *Szauter* Antal (*Göröcsöny*), *Márton* Márton (*Némethi*), *Andrin* Gergely (*Keszü*), *Molnár* Márton (*Pelérd*), dr. *Vörös* Nándor (*Bodony*), *Stokinger* István (*Vaiszló*), *Kulcsár* János (*Garé*) 10—10, *Cselenkó* János 3 koronát. Fösszeg: 3364 k. 34 f.

— **(Katonazenekari hangverseny.)** Folyó hó 18-án (szombaton) a városi tornacsarnokban a cs. és kir. 52 gyalogezred zenekara hangversenyt rendez *Scharf* Róbert cs. és kir. karmester vezetése alatt. Ez alkalommal közreműködnek: *Fektér* Ferenc operanékes, *Hoff* Rikárd székesegyházi orgonista, továbbá Dr. *Wallerstein*, Dr. *Némethy* J., Dr. *Németh* A., *Giradi*, *Oszwald*, *Caftisch*,

Szuly, *Gebauer*, id. *Koharics*, ifj. *Koharics*, *Mitsky*, *Simacsek*, *Krauss*, A., *Zoller*, *Niedermayer*, *Müller* R., *Müller* A., *Brüstl*, *Stejskal* és *Kupferberg* N. Kezdeté esti fél 8 órakor. Műsor: 1. *Weber*. »Euryanthe« opera nyitánya. 2. *Wagner*. *Siegfried* idill. 3. a) *Massenet*. Nagy ária »Lahore királya« operából. b) *Rubinstein*. »Asra.« 4. *Volkman*. Serenade a) *Allegro moderato*, b) *Allegro vivace*, c) *Valse*, d) *Marcia*. 5. a) *Wagner-Liszt*. Fonódal a »Bolygó hollandi« operából. b) *Schütt*. Hangverseny-paraphase egy keringő téma fölött. 6. *Beethoven*. VII. számú szimfónia 2. és 3. szakasza. Helyárak: I—V. sor 3 korona, VI—XIV sor 2 kor. Allóhely 1 kor. Diákjegy és karzat 30 fl. Jegyek *Domján* I. könyvkereskedésében 15-én déli 1 órától kezdve és a hangverseny napján este a pénztárnál.

— **(Jelentés a vizről.)** A Tettye forrás vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: A viztartók tele vannak; a tettyei forrás vizszolgáltató képessége folyó hó 12-én reggel 3660 köbméter. A viztartók ma is tele vannak; a tettyei forrás vizszolgáltató képessége folyó hó 13-án reggel 3660 köbméter.

— **(Önképzőköri zárógyűlés.)** A pécsi róm. kath. főgimnázium önképzőköre tegnap tartotta zárógyűlését a következő műsorral: 1. *Tavaszi dal*, *Kányafa*, énekelte a főgimn. énekkar. 2. *Megnyitó beszéd*, tartotta *Greksa* Kázmér dr., az önképzőkör elnöke. 3. *Pénztárosi jelentés*, tartotta *Gebhardt* József VIII. o. t. 4. *Versenyszavaltatok*: a) *Puppics* Géza, VII. o. t.: »Tornácomon«; b) *Vérffy* Alacár VIII. o. t.: »Patikáros Ferkó«; c) *Jobszt* Imre V. o. t.: »Tisza«; d) *Burgert* József VI. o. t.: »Fogoly lengyel«; e) *Isgum* Ádám VII. o. t.: »Egy gondolat bánt engemet«; f) *Nagy* József V. o. t.: »Rajnai révész«; végül g) *Mets* József VIII. o. t.: »Judás« c. költeményekkel léptek fel. 5. »Csokonay«, énekelte a főgimn. énekkar. 6. *Titoktartói jelentés*, tartotta *Györkö* Sándor, VIII. o. t. *Jutalmak kiosztása*: a) a *Nemzeti Casino* tételét *Balta* Béla VIII. o. t. nyerte el »Pécs város története« c. munkájával b) *Khuen-Hedervány* Sándor gróf pályatételére két mű érkezett be; a nyertes *Gebhardt* József VIII. o. t. lett »Cucor epikus költeszetének méltatása« c. munkájával. A másik mű dicséretet nyert, szerzője *Szentiványi* Dezső VIII. o. t. c) *Blaskovich* Iván joghallgató első tételét *Frank* Richard VIII. o. t. nyerte meg »Pázmány nyelvzet« c. művével; a másikat *Soós* Nándor VIII. o. t. »Hunyady János jellemzésével.« d) *Wiesner* Rajmár joghallgató pályatételét »Görög művészetéről« *Puppics* Géza VII. o. t.; e) *Szuly* Jenő joghallgató tételét: »Katonai Bánk bánja« *Györkö* Sándor VIII. o. t.; f) *Balogh* István VIII. o. t. tételét: »Politikai divatok méltatása tárgy, szerkezet, előadás tekintetében« *Ruwald* Ferenc VIII. o. t. nyerték él. Erre a tételre még egy mű érkezett be, mely dicséretet kapott. Szerzője *Szentiványi* Dezső VIII. o. t. g) Az önképzőkör történelmi pályatételét *Györkö* Sándor VIII. o. t. nyerte el »II. Endre keresztetes hadjárata« c. munkájával. h) A ballada pályázatra 3 mű érkezett be. A legjobb ballada szerzője: *Frank* Richárd VIII. o. t. dicséretet kapott. A kör egy-egy arannyal jutalmazta még i) *Babics* Mihály VIII. o. t. mint legjobb bírálót; j) *Balta* Béla VIII. o. t. mint legjobb értekezőt; k) *Mets* József VIII. o. t. mint legjobb szavaltót; l) *Frank* Richárd VIII. o. t. mint a kör legszorgalmasabb tagját; m) *Mussong* Nándor VIII. o. t. mint legszorgalmasabb szavaltót; n) *Györkö* Sándor VIII. o. t. mint szabad-előadót. 7. *Magyar nóták*, énekelte a főgimn. énekkar. 8. *Bucusi*-beszéd, tartotta *Frank* Richard VIII. o. t. 9. *Induló*, énekelte a főgimn. énekkar. A gyűlés végén *Vass* Bertalan dr. igazgató intézett buzdító szavakat az önképzőkör tagjaihoz.

— **(Gyermekelőadás)** a *Ferenc* József Tanítók háza javára. Mint lapunk leg-

Samu boldogan helybenhagyta. Elképedtem!

— Én sohasem kértem rendez-vous hölgyektől — hebegtem.

— Hat még mindig tagad! — kérdé szigoruan *Schwerkopf*né, — no majd emlékezetébe fogja hozni *Lármási*.

Egyszerre átérttettem mindent, ez az átkozott *Lármási* — a sportlap nagy ismeretkörü tudósítója — csunya mistifikációt követett el a nevemmel.

— Pedig látja, kedves *Rágó* ur, — folytatta az asszony ellágyulva — mi nem haragszunk magára! Oh a szerelem az sokat megmagyaráz és azért sok megbocsátható.

No szépen vagyunk! Még csak nem is haragszik! Képes még elhinni azt is, hogy szerelmes vagyok belé, ez a gondolat ropantul felbosszantott. Próbáltam kimagyarázni magam, de *Schwerkopf*né azzal vágta be minden utamat, hogy elem tartva kis puha kezét, mondá:

— Igerje meg, kedves *Rágó* ur, hogy azt kiveri a fejéből s — aztán hozzátette — azért jó barátok lehetünk.

Nem birtam ki tovább. Megigérttem mindent, a mit csak kívánt és szöktem mellőlük. Másnap már utban voltam *Itália* felé.

* * *

Sűrű hólepel borította a várost, mikor visszatértem. Este elmentem a klubba. *Lármási* — a sportlap tudósítója — ott állt egy csoport ember között s nyilván valami mulatságos történetet mondott el, a melyen a körülálló nagyokat kacagtak.

Amint észrevett, elem sietett s minden köszönés és bevezetés nélkül azzal fogadott:

— Megint a *Rákóci* kávéházban énekel?

— Kicsoda? — kérdeztem meglepetve.

— Hát a *Berger* Fanny!

— Vigye az ördög a *Berger* Fannyt, válaszoltam ingerülten; te pedig már meguntad volna ezt az ostoba tréfalkozást!

— Azt hittem: érdekel.

— Érdeklí az ördögöt; fejeztem be mondását.

Egy idő mulva azonban én magam ke-restem fel *Lármási*t, hogy megkérdézzem tőle, miért énekel újból a *Berger* Fanny a »*Rákóci*«-ban.

— Hát nem tudod! Oh, az nagyon érdekes! Ismerted a férjét, a szegény *Schwerkopf* Samut?

— Ismertem!

— Jó ember volt, csak egy kicsit kevés volt az esze, s sok a szive!

— Nos? Kérdem kíváncsian.

— Hát tudod — ujságolta a sportlap tudósító — egy darabig tetszett a *Berger* Fanny-nak az a tisztesség: asszonynak lenni, utóbb megunta és megszökött a *Goldreich* és *Klein* cég pénztárosával!

— Szegény Samu, hogy bankódhatik, mondtam őszinte részvétellel.

— Már nem! Egy darabig bankódott, aztán egy szép nap felkötötte magát a nadrág szíjjára. S most bizonyára álmodik a szép *Lilly Béte* mélységes szeméről.

utóbbi számában megírtuk, a F. J. Tanítók Házának gyűjtőbizottsága június hó 1-én gyermekelőadást rendez a színházban, a melynek részletes műsora a következő: 1. Nyitány. Előadja a katonazenekar. 2. Nyári reggel. Daljáték kis és nagy karral, magánzólamokkal, zongora és harmoniumkísérettel, Poldini Edéttől. Előadja a közs. polg. leányiskola ének-kara. 3. A szekrény rendezése. Magánjelenet. Előadja Mike Imola, a polg. leányiskola I. o. növendéke. 4. Grünhut Eti urhölgy hegedűjátéka. 5. Levente. Táncolja a polg. leányiskola 16 növendéke. 6. A tél tündére. Tündéri jelenet elő- és mozgóképekkel, zene- és ének-kísérettel. Előadja a polg. leányiskola több növendéke és énekkara, az előjátékot pedig a katonai zenekar. 7. a) Magyar műtánc. Táncolja Podvinoc Elza, a polg. leányiskola I. o. növendéke és Schiller Frigyes. b) Komikus tótánc. Táncolja Birman Károly. 8. a) »Andante religioso« vonósötös fuvolával harmonium és zongorakísérettel. Papp N.-től. b) Intermezzo a »Cavalleria rusticana« operából, Mascagnitól, vonósötös fuvolával, harmonium és zongorakísérettel. 9. Hit, Remény és Szeretet. Élőképek. Előadják Marschall Janka, Straka Ilona, Horvát Irma, German Ilona, Kindl Klementin és több kisebb gyermek. Az énekkarokat Hoffer Károly, a zenekart Lóhr Vilmos, a táncokat pedig Hercenberger József tanítja be szíveségből. Az előadásra, mely délutáni időben leend, máj. hó 13-ától kezdve rendszeres színházi áron jegyek válthatók Domján I. könyvkereskedésében.

— **(Zsolnay-serleg.)** A pécsi polgári Kaszinó több választmányi tagja — *Heckinger István* és *Végh Lajos* indítványára — elhatározta, hogy egy diszes ezüst billikomot szerez be, a melyet Zsolnay emlékére évenként egyszer, a jeles férfiú születése vagy nevénapja évfordulóján, ünnepi beszéddel fog kiüríteni a társas kör valamelyik — erre felkért — tagja. A tervezők e hó 11-én elhatározták, hogy a serleg eozin részeket is tartalmazzon emlékeztetőül Zsolnay e remek találmányára. Együttal 40 gyűjtővet fognak kibocsájtani, melyen nem kaszinói tagok is aláírhatnak néhány fillért, hogy így mintegy az egész polgárság emlékműve legyen a 300-400 koronába kerülő billikom, a mely diszmű bizonyára magyar ipar terméke lesz, valamelyik pécsi művész rajza szerint.

— **(Erdőégések.)** Tegnap délután 1 órakor telefonon jelentették a rendőrségnek, hogy a Mecseken, az úgy nevezett »kanta-vári« területen kigyulladt a földön heverő száraz galy és levél, mely már jókora részen elégett, mire a tűzoltók kiértek. Nehány munkással *Suha Rezső* erdőmester is felsietett a hegyre, s nyomban nekiláttak az oltási műveleteknek, s így délutáni öt órára sikerült a tüzet eloltani. Mindössze öt hold területen pusztított a tűz, mely sok fát is megrongált. — Ma reggel pedig a Kardos-uton támadt tűz, melyet szintén sikerült rövid idő alatt eloltani. — Valószínű volt, hogy mindkét tüzet gyújtogatás okozta, s ez irányban meg is indították a nyomozást, melynek során sikerült a tettest *Amrein József* személyében elfogni, ki valószínűleg pyromanikus. Az elfogott embert most lakásán megfigyelés alatt tartják, nem lehetetlen azonban, hogy a gyújtogatásokat részegségében követte el.

— **(Pályázat siket-némák részére.)** A siket-némák kaposvári államilag segélyezett intézete első osztályába az 1901/2 tanévben tíz siket-néma növendék vétetik föl. Pályázhatnak első sorban dunántuli illetőségű 7-12 éves kora siket-néma gyermekek, kiknek a siket-nemaságon kívül más testi vagy lelki fogyatkozásuk nincs. A felvétel iránti kérvények: keresztlevél, himlőoltási bizonyítvány, tisztí orvosi vélemény, hatósági kimutatással a család és birtok állapotáról szerelelndők fel. A kérvények folyó 1901. évi június hó huszadikáig a kaposvári siket-néma intézet igazgatóságához nyújtandók be.

— **(Járványok a vidéken.)** Baranyamegye közegészségügyi hatósága most bocsájtotta ki a megye területén 1901. évi április hó tizenötödiktől bezárólag harmincadikáig terjedő félhónapban, járványosan fellépett hevenyfertőző kórokról szóló kimutatást. A kimutatás szerint eseteinek számánál fogva a *kanyaró* lépett fel legerősebben, a mennyiben öt községben 52 kórosetet, de csupán két halálozást okozott. A pécsi járás Hird, Somogy és Vasas községeiben összesen 37 kórosetet és két halálozást fordult elő, a kanyaró folytán. A második helyet a *vörheny* foglalja el, mely kilenc községben 13 kórosetet és egy halálozást okozott. Ezek között a pécsi járási Somogy, Szabolcs, H.-Hetény és Vasas községek hat kórosettel szerepelnek. A *roncsoló toroklob* nyolc községben 10 kórosettel lépett fel, halálozást azonban nem okozott. A pécsi járás területén Szabolcs és M. Peterd községekben lépett fel a *roncsoló toroklob* összesen három kórosettel. A *bélgagymáz* öt községben lépett fel három kórosettel, melyek halálos végűek voltak. Ez a járvány a pécsi járás területén nem okozott megbetegedést. Legenyhébb lefolyású a *hökhurut* volt, mely csak egy megbetegedést okozott.

— **(Vadászati jogok bérbeadása.)** Legújában Baranyamegye Bikal, Köblény, Nagy-hajmás és Paprad községei hirdetnek vadászati joguk bérbeadására árlejtést, melyet — 1901. évi augusztus hó elsejétől hat évi bérlet tartammal — a következő sorrendben tartanak meg: május hó 21-én Bikalban, május 22-én Köblényben, május 23-án Nagyhajmásán és június hó 6-án Papradon.

— **(Halálozás.)** Özv. *Patzák József* né szül. *Mautska Teréz*, életének 63-ik évében, Siklóson meghalt. Temetése szombaton délután volt nagy részvét mellett. Az elhunytat gyermekei: *Patzák Kálmán* honvédőrnagy, *Patzák Gusztáv* és *Patzák Teréz*, *Rédei Károly* tanár neje, továbbá menyje, veje és hat unoka gyászolja.

— **(Utazó rablóbanda.)** Veszedelemes rablóbandát kerített kézre a napokban a csendőrség. A banda négy férfiből s két nőből állott, akik bejárták az egész dunántuli részt s kevés község van, ahol meg ne fordultak és ahol valami sikerült betörést ne vittek volna véghez. A múlt héten Iregre érkezett a diszes társaság s a községi nagyvendéglőben szállt meg. A vendéglős előtt vándor színészeknek mondták magukat s a vendéglős által informáltatták magukat a község jómódu családjairól, hogy bérletet gyűjtsenek. Másnap a társaság két csoportra oszolva bejárta a községet tanulmányozás céljából. A társaság két nőtagja, egy férfival együtt gyűjtötték a bérleteket. Megfordultak *Miskei Károly* földbirtokosnál is, a ki szívesen látta a hölgyeket s meghívta őket ebédre, este pedig az egész társaságot vacsorára. Éjfél felé, mikor a cselédség is már aludt, a jeles kompánia kiürítette az összes szekrényeket, magukhoz vettek 1085 koronát, 600 korona értékű ezüstkészletet, több ruhaneműt s azután megugrottak. A rablást csak reggel vették észre. Miután a társaságnak már akkor csak hült helye volt, a csendőrségnek tettes jelentést, a mely üldözöbe vette őket s Tamási közelében sikerült is őket elfogni. Minthogy a csendőrségnek már több ilyen rablási esetről volt tudomása s a közölt személyleírások teljesen ráillenek az elfogott társaság tagjaira: megindult a nyomozás és eddig 14 rablási eset derült ki rájuk, melyeket mind bérletgyűjtés ürügye alatt követtek el.

— **(Életunt napszamos.)** *Tub Vendel*, szőlő-győröki születésű 75 éves napszamos a Dohány-utca 36 számú házában felakasztotta magát. A mire észrevették már meghalt. Az orvostani intézet bonctermebe szállították.

— **(A Festetits szobor.)** A Keszthelyen fölláttandó Festetits szobor ügyében a szobor-bizottság értekezletet tartott Keszthe-

lyen, megbeszélendő a szoborleleplezéssel kapcsolatos tündöket. Eredetileg a szobor-leleplezési ünnepély ez év október havára volt tervezve, közbejött elháríthatlan akadályok miatt azonban a bizottság a szobor-leleplezési ünnepélyt jövő év május havára volt kénytelen halasztani, melyet azonban nagyszabásúnak terveznek, a kormány, a főrendiház, képviselőház, a törvényhatóságok és az összes gazdasági egyesületek s tanintézetek és a gazdaközönség bevonásával.

— **(Huszárok garázdálkodása.)** Laskón és Belyén állomásozó m. kir. mentelepek egy-egy legénye a dárdai vasuti állomás mellett levő *Fektér József* vendéglőjébe vették, hol a vendéglőst arra akarták kényszeríteni, hogy a zárórán túl is vendéglőjét nyitva tartsa. A vendéglős természetesen erre hajlandó nem volt s figyelmeztette a garázdálkodó huszárokat, hogy helyiségét hagyják el. A huszárok távozása után *Fektér* bezárta vendéglőjét; egy kis idő múlva azonban a huszárok visszatértek és az udvarra nyíló konyha ajtaját — melyben a vendéglős családja aludt — kardjukkal feltörték, oda behatoltak s miután a huszárok által keresett nőszemélyt ott fel nem találták — távoztak. A vizsgálatot a garázdák huszárok ellen megindították.

— **(Elütötte a bicikli.)** *Dömse Imre*, laskói lakos, az elmúlt héten Eszékre ment kerékpáron, a hol a kerékpár előtt haladó *Kästenbaum Teréz* nevezetű eszéki asszonyt elgázolt, miáltal *Kästenbaum* könnyű sérülést szenvedett. *Dömset* az eszéki járásbiróságnál feljelentették.

— **(Felülfizetés.)** A főgimn. ifjúságának hangversenyén a multkor említettek kivül felülfizettek még: *Littke József* 10, *Blaskovics István* 2, *Geiger N.* 2 koronát.

— **(A M. A. V. pécsi műhely munkások)** június hó 2-án Abaligetén a »Pécsi Polgári Daloskör« szíves közreműködésével nyári mulatságot rendeznek. Elindulás külön vonaton Pécs állomásról reggel 6 óra 30 perckor. Indulás vissza külön vonaton Abaligetről este 8 órakor. Személyjegy 60 fill. Jegyek kaphatók a máv. pécsi műhelyében a rendezőségénél.

— **(Italos suhancok.)** Alig van újságolvasó ember, ki ne hallott volna már valamit az »alkoholizmus elleni kongresszusról«, melyen limonádés poharakkal kezükben mondtak a tagok toasztokat s mely kongresszus elhatározta, hogy minden lehető el fog követni az erkölcs és generációt — rontó alkoholizmus ellen. Kétségtelenül nemes cél, azonban ezek a kongresszust ülő urak a szó legteljesebb értelmében »korcsmáros nélkül« csinálták a számadást, mert bizony a korcsmáros urak magyarán mondvá: fűtyülnek a kongresszus határozatára s azon vannak, hogy minél nagyobb propagandát csináljanak az alkoholizmusnak. No hát, míg törvény nem lesz a kongresszus határozatából, addig jól teszik a korcsmárosok, ha bort mérnek, mert elvégre is ez kenyérük s az állam megkívánja szeszitaladó címén a maga részét a korcsmárosoktól is. Arra azonban van már törvény, hogy gyerekebernek nem szabad italt adni, annál kevésbé oly mennyiségben, hogy a gyerekeber attól berugjon. Névvél még eddig nem egészítjük ki eme hírünket, azon reményben, hogy a korcsmáros ur jövőben tartózkodni fog attól, hogy csupa nyereszkesedési vágyból, éretlen suhancokból tehetetlen, botrányt okozó birkákat csináljon, mint a tegnapi vasárnapon. Tegnap délután volt, úgy körülbelül hat óra tájban, hogy néhány éretlen, tizennégy-tizenöt éves suhanc, az egyik petrezselyem utcai korcsmából tökrészen botorkált ki az utcára hangos, trágár énekkel s belekötöttek minden arrajáróba, egy a korcsma előtt álló fiakkereknek a lovait pedig hangos ordítással megindították, hogy kicsibe mult, az egyik részeg suhancot elgázolta volna a kocsi. Hát igazán szomorú kép volt az a dülöngölő, hörögve

ordító, berugott gyerek-csapat, szinte úgy látszott, mintha a Realizmus, az élet szennyeinek szaporítása céljából lökte volna ki őket az utca porába, s elfacsarodott szívvél, önkéntelenül is azt kérdezte az ember: vajjon hol vannak a szülők, kik gyermekeiket gondozni kötelesek, hol a rendőrség, melynek kötelessége ellenőrizni az alkotott-szabályrendeletek szigorú betartását s végül hol van, vagy van-e egyáltalán lelkiismerete annak a kormárósnak, kinek fészkében ezek az iskola-padba való suhancok olyan csúnyán berugtak?

— (Szoba tűz.) Gíps József köteles mester, pécsi siklósi országút 47. szám alatti lakos szobájában tegnap délután egy szekrényben levő csomó ruha meggyuladt. A szobából kitoduló füstre figyelmessé lettek a lakók s így sikerült még idejekorán eloltani a tüzet, melynek keletkezési oka ismeretlen.

— (A Kristályvíz.) Lukácsfürdői hegyforrás kutvállalat folyó hó 12-én tartotta évi közgyűlését. Az üzletév mérleg szerinti eredménye ugyan veszteséggel járt, de miután a Kristály ásványvizet a legtöbb európai államban, Amerikában, Ausztriában, Délafrikában és Ázsiában bevezették, továbbá a lefolyt évben 5 nagy külföldi kiállításon magas kitüntetésekben részesült, tekintettel ezen kiváló eredményekre, a közgyűlés tudomásul vette a jelentést s az igazgatóságnak köszönetet szavazott.

— (Gyors hajtás vasárnap délelőtt.) Vasárnap délelőtt a főutca, piac és a ferenciek utcája a legnépesebb, egész nagyvárosias képük van ilyenkor ezen utcáknak s a nagy forgalom — gyalog forgalom — lehetlenné teszi, hogy ilyenkor a fogatok gyorsan hajtsanak. Egy magánfogat mindezek mellett tegnap délben a ferenciek utcáján eszeveszett sebességgel vágatott végig s elütött egy szigetiktüvárosi embert, a ki épen a pénzét olvasta a kocsiút szélén. Egyéb baja azonban nem esett neki, mint hogy a pénze szét szóródott s annak egy részét meg sem találta.

— (A legalkalmasabb bérme-lési ajándékok.) Valódi ezüst és arany tárgyak Schönwald Imrénél kaphatók, Pécsen az idén rendkívül olcsó árban és legpompásabb kivitelben.

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomása jegyzete,

1901. május 13. délután 2 órakor.

Barometer (redukált) = 767.6 mm. (súlyedő.)

Hőmérsék = 19.7 °C.

» maximuma: 15.0 °C. }
» minimuma: 10.0 °C. } tegnap.

Párányomás: 6.4 mm.

Relatív nedvesség: 38. %.

Felhőzet: 7° Cum. E.

Szélirány s erő: E. 3. —

Csapadék 24 órai: 0. — Harmatp- 3.4 °C.

Változó felhőzet, szeles, száraz, hűvös i. v.

Dr. Csizser.

Művészet, irodalom.

○ Hangok az éjszakában. Honthy István hírlapírónak, lapunk segédszerkesztőjének, május elsején megjelent ily című verskötete megrendelhető a szerzőnél Pécsen (Mária-u 1. szám, a »Pécsi Figyelő« szerkesztőségében.) Kapható az új könyv Tais József könyvnyomdai üzletében és a helybeli könyvkereskedésekben is. A vaskos, százhatvanoldalas könyv ára két korona.

○ Színészet Dárdán. Dárdán a múlt héten kezdte meg előadásait Kövi Ede igazgató színtársulatával. Megnyitó előadásul a »Kurucfufang« ment; majd a »Görög rabszolga« és a »Gésák« s Gárdonyi Géza új népszínművét, a »Bor«-t is bemutatta a társulat, melynek elsőrendű erői Kövi Juliska, Kövi

Kornélia, Gerő Ida, Erdélyi Kornélia Miklóssy Gábor, Csolnaky Gyula, Kövi Ede. A társulat primadonnája Véber Jolán s igen jó énekes-nők Erdélyi Lili és Fehér Laura is. A társulat e hó 15-én dr. Molnár Jákótól, lapunknak is élénkollu tárcairójától, új énekes vigjátékot ad elő, melynek címe »Utazás a házasság körül«. A darabhoz zenét dr. Gáspár Izsó és Stefán Péter, dárdai tanító irtak.

Törvénykezés.

§ Elnapolt esküdtzéki főtárgyalás. Ma kezdődtek meg az ezen évnegyedbeli esküdtzéki főtárgyalások s mindjárt az első ügyet el kellett napolni. Hein Henrik és Becker János vádlottak felett kellett volna törvényt ülnie az esküdthíroságnak. A főtárgyalást Simon József dr. kir. törvényszéki bíró. büntetőtanács elnöke vezette; szavazó bírák Kosszér János és Jobst Béla, kir. törvényszéki bírák voltak; a jegyzőkönyvet Nagy Jenő dr. kir. törvényszéki aljegyző vezete. A vádhatóságot Gyenes József kézviselte, a védő tisztét Müller János dr. töltötte be. Az egyik vádlott, Hein Henrik, jelenleg a 44. gyalogezrednél fegyvergyakorlatra van bevonulva s ezért nem jelenhetett meg. Minthogy a vádlottak halált okozó súlyos testi sértés vétségében tettes társak, a kir. ügyész indítványára a kir. törvényszék a mai esküdtzéki főtárgyalást elnapolva ugyanezt folyó hó 25-ére tűzi ki.

T a n ü g y.

A tanító sorsa.

Pécs, 1901. május 13.

Igazán bámulatba ejtő a magyar tanügyi kormány, eléggé nem kárhóztatható, nem törődömsége a népnevelésügy napszámosaival szemben. A kormány, vakon támogatva öncélját szolgáló többsége által, milliókat dob ki hatalmi fölényének a jövőre való biztosításáért; milliókat áldoz, a közélet épen nem, csak a felső tízezer kényelmét, szórakozását szolgáló intézmények megteremtésére, míg a magyar népnevelés ügyét, munkásaival együtt rongyaiban hagyja fetrengeni. A magyar népoktatás ügye, dacára a fényes statisztikának, dacára a nagyképűsködő jelentéseknek, még ma is bántóan szomorú. *All es különösen az osztatlan népiskolák s azok tanítóira, e soha nem pihenő fehér rabszolgákra.*

Az a falusi néptanító, ki nemes tudásának, puritán hivatás-szeretetéből fakadó szorgalmának dacára is — nélkülözni lévén kénytelen a protekció lajtorját — kiszolgáltatva a falusi szür dolmányos iskolaszék, a magyar népoktatásügy e gunyoszlópa tudálékos szélszélyének, rabszolga modra, pihenést, szórakozást nem ismerve küzd első sorban a létért; testileg megtörve a gazdasága körében végzett szolgálai munka sokaságától, lelkileg meggyötörve hatóságának közönye, a társadalom magalázó kicsinylése, a magyar kormány arcpirulási szegyenletes alamizsnája, (600 korona minimum, a mely sok helyütt sóvárgott maximum) a hivatalnok sereg meggyalázó fölényétől, elcsigázva lép az iskola falai közé.

És ha a tanító, feláldozva ifjuságát, életerejét, szívének lángoló hivatásszeretétét, lelkének idillikus, a vallás és hazaszeretet harmonikus varázsát, agyának, talán nélkülözések árán szerzett tudását, oda ér, ahol az idő forgó kereke a munkabíró férfiú és a tehetetlen aggastyán között von elválasztó mesgyét, a magyar tanügyi kormány által — az érdem jutalmának szívet facsaró paródiájaként — nyomorult 200—230 forintnyi — egy évi lótas-futas, aggodás után — kegyesen engedélyezett nyugdíjjal, késő vétségében kószolhat a nyomorúság sótalan, keserű kenyerebe

ha ugyan kora ifjusága óta hozzá nem szokott volna.

És itt előtérbe lép az a bántó közöny, a melyet a kath. tanító a hivatalos köröknél, (talán épen azért, mert katolikus lévén ez a jelző nem jó ajánló levél a Pikler féle tanok idejében) találni kénytelen, mert különben nem hallanók uton, utfélen azt a keserű panaszt, hogy az 1793 évi február 12-én kelt »Ratio educationis . . .« 290 §-sa, a mely pedig még mai napig is érvényben van, a kath. tanítók nyugdíjazásánál csak elvétve, találomra vétetik figyelembe. Pedig hát a törvény nem azért törvény, hogy annak hivatalos örei, végrehajtói fidibusznak használják, hanem, hogy azt minden pontjában, mindenkivel szemben hivatalból végre is hajtsák, foganatosítsák. Azok a jó urak, akik sohasem feledkeznek meg a tanítót kötelességeire figyelmeztetni, vegyének maguknak egyszer annyi fáradságot s figyelmeztessék jogaira is,

Ime egy példa, a mely maga elszomorító igaz voltában halomra dönti a kultusz miniszternek a magyar népnevelés ügyet magasztaló ódait, statisztikai adatait, fellengzős jelentéseit, miket oly édes kéjjel tapsol az a mindenre alkalmas többség, s gondolkodóba ejt, vajjon nem e tévesztettük el a naptár irást!

Smeringa Gáspár, gerényesi (Baranyamegye, Hegyháti járás.) róm. kath. tanító, hatvannyolc éven át felebbvalóinak teljes megelégedésére szolgálja a magyar népnevelés magasztos, szent ügyét. Olyan működési idő, a melynek méltó jutalmazására még a Ferenc József rend lovagkeresztje is kevés volna, pedig a szegény tanító mellett még az udvari lakajok szalón kabátjairól sem hiányzó ezüst érdem keresztje sem disziti, azt a szívében hordja.

Ez az elaggott tanító még a múlt év május havában nyújtotta be kérvényét — a m. kir. vall. és közokt. miniszterhez címezve. — Tisza Kálmán és társainál talán valamelyest jobban — megérdemelt nyugdíjért, s habár e szegény tanító nyolvanckét élet évével görnyedt vállán már a sir szélén révedez, kérvénye — dicsőség neked jog, törvény és igazság — még mai napig sincs elintézve.

Szolgáljon itt az érdemes tanító — kinek ügyére az illetékes faktorok figyelmét e helyütt is felhívjuk — rövid életrajza, érdekes tanuságul.

Smeringa Gáspár Böstyénben született, 1819-ben. Már mint tizennégy éves gyermek ifju Dráócra került segéd tanítónak, ahol latin nyelven kiállított működési bizonyítványa szerint, 1835-ig megelépedésre működött. 1835—1836-ig Szent-Endrén. 1836—1841-ig Böstyénben, szülőhelyén, 1841—1844-ig Szakályban (Tolna megyébe) működött, mint segéd tanító.

1844—1845-ig az Esztergomban, legfelsőbb helybentagyás-al fennálló »Mesterek és Jegyzők képzésére szolgáló intézet«-ben tanult, hol is 1845 év július 29-én Mesterképző intézeti bizonyítványt kapott.

Alljon itt kuriozumkép ezen intézetben előadott tantárgyak jegyzéke.

Az I. félévben: Keresztény kath Hit és Erkölc tudomány. Neveléstan. Methodika és Didaktika, vagyis az olvasás, írás, számvetés tanítás Módja. Magyar Nyelv, helyes írás és szóragasztás. Közönséges és honi földleírás. Ékes írás és Vonat Rajzolás elemi. Ének és Orgonálás alapelvei. Erkölcsei viselet.

A II. félévben: Ó és Uj szövetség Szent történetei Liturgika. Tanítási rendszer. Természettan és Történet. Házi és mezei gazdaság, Urbér és mezei rendőrség. A jegyzői hivatal tudománya. Építészet, Tervrajz elemi és Műtani. Egyházi éneklés és Orgonálás. Erkölcsei magaviselet.

A tanulási évet sikeresen bevégezte 1847-ig. Kurdon, 1847—1851-ig Kocsolán segéd tanítóskodott, évi huszonhat pengő forin-

tokért. 1851-től mai napig Gerényesen működik, mint tanító.

Tanítóskodása idején több kitüntetés is érte. Így 1857-ben a sásdi cs. kir. szolgabírói hivatalból két aranyat; 1859-ben elismerő levelet, 1859-ben egy aranyat kapott a községi faiskola sikeres kezeléseért.

1877 év február 22-én arról értesítették, hogy előhaladott koránál fogva az országos tanítói nyugdíjintézetbe nem volt felvehető.

Ime es a tanító sorsa: hatvannyalc évi szolgálat után koldusbot. Nem érdemel nyugdíjat, de a miniszterek igen.

Vajjon kinek lenne oka ezért pirulnia?

Hegyháti.

(Magyarosító iskola. Mint bennünket értesítenek, Bar.-Kömlön az állami elemi népiskolában lelkesen karolják fel a magyarosítás érdekeit. Nemcsak a községben lakók, de a távoliak is ide küldik gyermekeiket s különösen Jánosiból, ebből az öt német fészekből jár nap s nap után több gyermek a kömlői iskolába, kik már szépen beszélnek magyarul.

Közgazdaság.

□ **Tehén és üsződíjazás.** A Tolna-megyei gazdasági egyesület a folyó évi június hó 2-án, Hőgyészen, vásárral egybekötött tehén és üsző díjazást rendez, kizárólag a „bonyhádi elnevezés alatt ismert tájfajta szarvasmarha részére. A díjazás előkészítésére kiküldött bizottság tehát ezennel közhírré teszi, hogy ezen díjazás a föntírt nap reggelén 8 órakor, Hőgyészen, a heti vásártéren fog megtartatni és felhívja mindazon tenyésztőket, kiknek e tájfajtabeli, jobb minőségű, jól tartott és ápolt tehenei, vagy legalább 2 éves üszői vannak, hogy azokat díjazásra elővezetni sziveskedjenek. Díjaztatni csak tolna-megyei kistenyésztők (lelkészek, jegyzők, tanítók, földmivesek stb.) állatjai fognak, míg a nagytenyésztők és gazdatisztek állatjai oklevelekkel tüntettetnek ki. A díjazás célja egyrészt a kistenyésztők körében az igyekezet fokozása, másrészt az, hogy a bírálathoz kiszemelt jobb minőségű állatok, mint tenyészanyag a vármegye területe részére biztosíttassanak. Erre való tekintettel a díjak olyan feltételhez vannak kötve, a melynek értelmében a díjazott állat 3 év letelte előtt a vármegye területéről, el nem adható. A) Tehén-díjak: I. Állami díj 1 darabnak á 140 korona. II. Állami díj 3 darabnak á 120 korona = 360 kor. III. Állami 2 darab G. egyesületi 3 darab díj: 5 darabnak á 100 korona = 500 korona. IV. Gazdasági egyesületi díj 10 darabnak á 80 korona = 800 korona. Együtt; 19 darabnak 1800 korona. B) Üsző-díjak: I. Állami díj 1 darabnak á 140 korona. II. Állami díj á 120 korona = 360 korona. III. Gazdasági egyesületi díj 5 darabnak á 100 korona = 500 korona. IV. Gazdasági egyesületi díj 10 darabnak á 80 kor. = 800 kor. aranyban. Együtt: 19 darabnak 1800 korona. Mindösszesen: 38 darab állat nyerhet 3600 koronát. Az 1899-ben és 1900-ban díjjal kitüntetett állatok hol s mikor leendő bemutatása iránt később intézkedik a gazdasági egyesület.

□ **Védelem a tavaszi fagy ellen.** Ausztriában a szőlőbirtokosok a tavaszi fagy ellen védekezési szövetkezeteket alakítottak, melyek legtöbbszörre sikerrel működnek. Így a

mult évben májusban, mikor már lehetett következtetni, hogy éjjel fagy lesz, a központból kiadott rendelet nyomán a szövetkezet minden tagja meggyújtotta a már előbb kikészített füstterjesztő máglyákat (kátrányos fűreszpor nedves szalma és polyva, fahulladékok stb.) s éjszakára az egész völgyet ellepte a vastag füst. Ilyenformán egy éjjel két millió értéket mentettek meg, mert a nem védekező szomszédságban mindent leperzselt a fagy. A haszon még nagyobbodott azzal, hogy nemcsak a szőlő, hanem a füst alatt levő gyümölcsfák, bokrok, rétek, mezők termései is megóvottak a dértől. Hát nálunk nem lehetne-e ily módon védekezni a májusi fagyok ellen?

Országgyűlés.

A képviselőház ülése május 13-án (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésén *Percel* Dezső elnökölt.

Az összehírdetlenségi törvényjavaslatot *Rohonyi* Géza előadó nagy érdeklődés közben hosszabb beszédben ismertetvén, szól az előzményekről és az intézkedésekről s a javaslatot elfogadásra ajánlotta.

Kossuth Ferenc elismeréssel van *Széll* Kálmán miniszterelnök iránt a javaslat miatt, mely a közéletet szánja. Ausztriával függő viszonyban lévén, kívánatos a képviselők teljes politikai függetlensége. Ez felér minden magánérdekkel. A javaslatban sok jogosulatlan kivétel van; kibúvók ezek, melyeken változtatni kíván. A jogegyenlőség kívánja, hogy a javaslat a főrendiházra is kiterjesztesse. Pártja nevében kívánja a külön törvényt a főrendekre. Az anyagi részt elfogadja; az eljárási részt azonban nem, mert a kuriai bíráskodásra akarja bizni az ítélkezést. A mai helyzetet a szadadelvűpárt harmincéves uralma teremtette meg s most a nemezis bekövetkezett. Általánoságban elfogadja a javaslatot.

Zichy János gróf a néppárt nevében kijelenti, hogy a javaslatot elfogadja.

Polónyi Géza a javaslatot a jelen alakban nem fogadja el, mert az ügyvédek nem lehet kizárni.

Szünet után *Széll* Kálmán, miniszterelnök elfogadásra ajánlja a javaslatot, melyet általánoságban el is fogadtak.

TÁVIRATOK.

— **A király Budapesten.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A király ma reggel a rendes időben Gödöllőről Budapestre érkezett. Tíz órakor általános kihallgatást adott; délután két órakor pedig meglátogatta a mezőgazdasági kiállítást, honnan egyenesen a pályaudvarra menvén, Gödöllőre utazott. Szerdán reggel a király visszatér Budapestre s a pályaudvarról kihajtat Rákosra, hol a budapesti helyőrség nagygyakorlatot tart.

— **Megszökött spiritiszta.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Petróczy* József, volt tanár, legutóbb a „Rejtelmes Világ“ spiritiszta lap tulajdonosa, kit csalásért és sikkasztásért a törvényszéknél feljelentettek, megszökött a fővárosból.

— **Leégett szeszgyárak.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Szászrégenben ma hajnalban *Klohs* és *Vermecher*-féle két üzemen kívül álló szeszgyár leégett. A kár közel kétszáz ezer korona.

— **A szabadelvűpárt és az összehírdetlenség.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A szabadelvű-

párt tegnap esti értekezletén *Szilágyi* Dezső és *Széll* Kálmán miniszterelnök nagyszabásu beszédei után a párt általánoságban megszavazta az összehírdetlenségi javaslatot. A párt hangulatának tüntető megnyilatkozása kétségtelenné tette, hogy tulajnyomó nagy többség ragaszkodik a javaslat lényegének fentartásához.

— **Megyéspüspökünk a királynál.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A mai általános kihallgatáson Budapesten, a király *Hetyey* Sámuel megyéspüspököt is fogadta.

— **Az O. M. I. E. közgyűlése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az Országos Magyar Iskolaegyesület vasárnap délelőtt tartotta rendes évi közgyűlését az új városháza dísztermében gróf *Zichy* Jenő elnökle alatt. A közgyűlésen nagyszámu előkelő közönség volt jelen.

Tóth József alelnök rövid, de tartalmas megnyitó beszédében utalt arra, hogy az egyesület működése folytán a főváros környékén levő községek erősen magyarosodnak s már nem a fővárost elől botrányoztató idegen bástyák, hanem a főváros magyarságának biztosítására szolgálnak. Üdvözölte azután gróf *Zichy* Jenőt, mint *Gerlócy* János utódját az elnöki székben.

Ugyanezt tette hosszabb, költői hangú beszédben dr. *Toldy* László is, a ki az egyesület nevében aposztrofálta *Gerlócy* Károly utódját. A beszéd után, a melyet a közönség lelkes eljenzéssel fogadott, gróf *Zichy* Jenő mondta el rövid székfoglaló beszédét. Megköszönve a megtisztelő bizalmat, kijelentette, hogy az, a mire az egyesület törekszik, egész életén át a saját célja és törekvése volt. Ennél szebb, hazafiasabb törekvés alig képzelhető. Kívánja, hogy a kulturális egyesületek egyesüljenek, még pedig úgy, hogy a társadalom minden tényezői, élén a főnemességgel — támogassák. Majd néhai *Gerlócy* Károly egyesületi elnök érdemeit méltatta megható szavakkal. Végezetül megígérte, hogy teljes erejével törekedni fog az egyesület céljainak megvalósításában, segédkezet nyújtani s dolgozni. Beszédét a közgyűlés tagjai lelkes eljenzéssel fogadták. — *Tóth* József egyesületi alelnök tett ezután jelentést az egyesület ovdáiról és iskoláiról. Az évi jelentést, valamint a zárszámadásokat és a jövő évi költségvetést a közgyűlés egyhangulag elfogadta. Dr. *Toldy* László bejelentette, hogy gr. *Zichy* Jenő 3000 korona alapítvánnyal belépett az egyesület alapítói sorába. A nemes gróf adományát egy csekk alakjában át is adta neki s ezt ő most kezelés végett a közgyűlésen átadja *Tóth* József ügyvezető alelnöknek. Az éljenzés után *Tóth* József tett jelentést az *Andrássy-érem* adományozásáról. Az egyesület az *Andrássy-érem*, mely a főváros által tett 4000 koronás alapítvány kamataiból készült, *Blaha* Lujzának ítélte oda. A közgyűlés egyhangú lelkesedéssel járult ehhez.

Gróf *Zichy* Jenő elnök magára vállalta, hogy az éremet a kitüntetett művésznőnek személyesen adja át. Ezzel kapcsolatban felemlítette, hogy 30 évvel ezelőtt ő volt az, a ki *Blaha* Lujzát és *Vizvári* Gyulát felhozta a fővárosba s szerződtette. — Miután megválasztották a felügyelőbizottsági tagokat, a közgyűlés köszönetet szavazott *Tóth* József ügyvezető alelnöknek és dr. *Gerlócy* Károlynak buzgó működésükért. Ezzel a közgyűlés véget ért.

— **Kifogott holttest.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tegnap délután a *Döbrentey*-téren Budapesten egy teljesen feloszlott férfi holttestét fogtak ki a Dunából az ott foglalatokoskodó hajósok. A holttestet a törvényszéki orvostani intézet bonctermébe vitték.

— **Tűz.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Tegnap hajnalban a Tökölly-u. 50-ik száma alatt Budapesten tűz pusztított. *Singer* Samunak fűszerüzlete gyúlt ki és áruraktára jórészt elégett. A tüzet a központi tűzörség oltotta el.

— **Életunt cseléd.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) *Müller* Erzsébet cseléde az éjszaka a Margit-körut 3. száma Budapesten levő szolgálati helyén ecetsavval megmérgezte magát. A János kórházba szállították.

— **Szell Kálmáné a női műkiállításon.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A magyar nők képzőművészeti- és iparkiállítását tegnap délután *Szell* Kálmáné a miniszterelnök felesége látogatta meg. A miniszterelnököt özvegy *Hussár* báróné és *Ujlaky* Ferencné kalauzolta. Majd megtekintette a kereskedelmi muzeumot is, a hol *Hegedűs* Ödön főfelügyelő fogadta. Látogatása alkalmából a kormányelnök felesége többfelét vásárolt.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

KIS HIRDETÉSEK.

Lánc-utca 11. számú

HÁZ,

mely áll 7 lakás és nagy pincéből, gyümölcsös kerttel együtt jutányos árért eladó.

Egy szakképzett gépész, a ki 4 évig volt egy helyen alkalmazva, hasonló állást keres nagyobb gőzmalomnál vagy uradalomnál. — Bővebb értesítést ad **I. P.** Pécs, Lánc-u. 11. sz. a.

Tavaszi-u. 18. számú

HÁZ,

eladó, mely áll 6 szoba, 3 konyha, 2 ólókamra és nagy kertből. Bővebbet ugyanott a tulajdonosnál.

Bátori-u. 10. számú **HÁZ**

eladó, esetleg elcserélendő. Bővebb értesítést ad ugyanott a háztulajdonos.

Attila-u. 5. számú

HÁZ

mely áll 3 lakás és egy nagy pince-hel yiségből jutányos árért eladó.

Értekezni ugyanott a tulajdonosnál.

REINISCH ANTAL férfi-szabó

Lycoum-utca 17. sz.

Elvállal férfi-ruhák készítését a legújabb facon sze int, ugyszintén javításokat is elfogad a legjutányosabb ár mellett.

Özv. Kovátsits Antalné

szijgyártó-üzlete PÉCSETT, Irgalmasok bazárja. Ajánlja dusan felszerelt raktárát lósszerszám, nyereg, pónszerszám, utibőrönd és sétatokokban.

Rambuszek Jakab

szalma- és nádszék-készítő PÉCS, Kossuth Lajos-utca 16.

Elvállal ugyane szakmába vágó javításokat is jutányos árért.

Kugler Lipót, kárpitos

Kaszárnya utca 27. Elvállal mindentféle szakmájába vágó új munkát és javításokat.

Dömel Nándor szoba- templom, cég. díszfestő és mázoló.

József-utca 5. szám.

Elvállal minden e szakmába vágó munkát a legjutányosabb árért!

Alsó-Balokányi-utca 4. számú

HÁZ,

mely uri lakásnak igen alkalmas, gyümölcsös kerttel együtt, jutányos árért eladó.

Gipsz József kötéláru üzletében, belv. ország-ut 47.

kapható legjobb és legolcsóbb szállókötözőszineg

kilója 32 kr.

ugy ablak-tisztításhoz való kender-övet raktáron tartok.

Hirdetések.

Hirdetmény.

Vb. Reif Károly és neje Kardos Róza csődtömegéhez tartozó, a pécsi 347. sz. betétben A. I. 281/1. és 282. hrsz.

Irgalmas-utcai 22. sz. a.

ház és udvar

1901. évi május 15-én délelőtt 10 órakor Pécsen, a törvényszék árverési helyiségeben megtartandó **birói árverésen** el fog adatni. — Becsár 56032 korona; bánatpénz 5603 K. 20 f.

Dr. Gellér Samu,

ügyvéd.

Üzlet-átvétel.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség szives tudomására hozni, hogy

Piacsek Károly

céz sirkő- és kőfaragó-üzletét

átvettem és azt a fenti cég alatt változatlanul tovább vezetem.

Egyszersmind értesitem a n. é. közönséget, hogy egyedüli törekvésem lesz a cég jó hírnevét továbbra is fenntartani és a t. vevőimet minden tekintetben kielégíteni.

Elvállalok mindennemű e szakmába vágó **épület-munkákat,** továbbá **sirkővek készítését,** a **legegyszerűbbtől a legdisebb** kivitelig

a **legjutányosabb árakért.**

A nagyérdemű közönség b pártfogását kérve maradok kiváló tisztelettel

Piacsek Jenő.

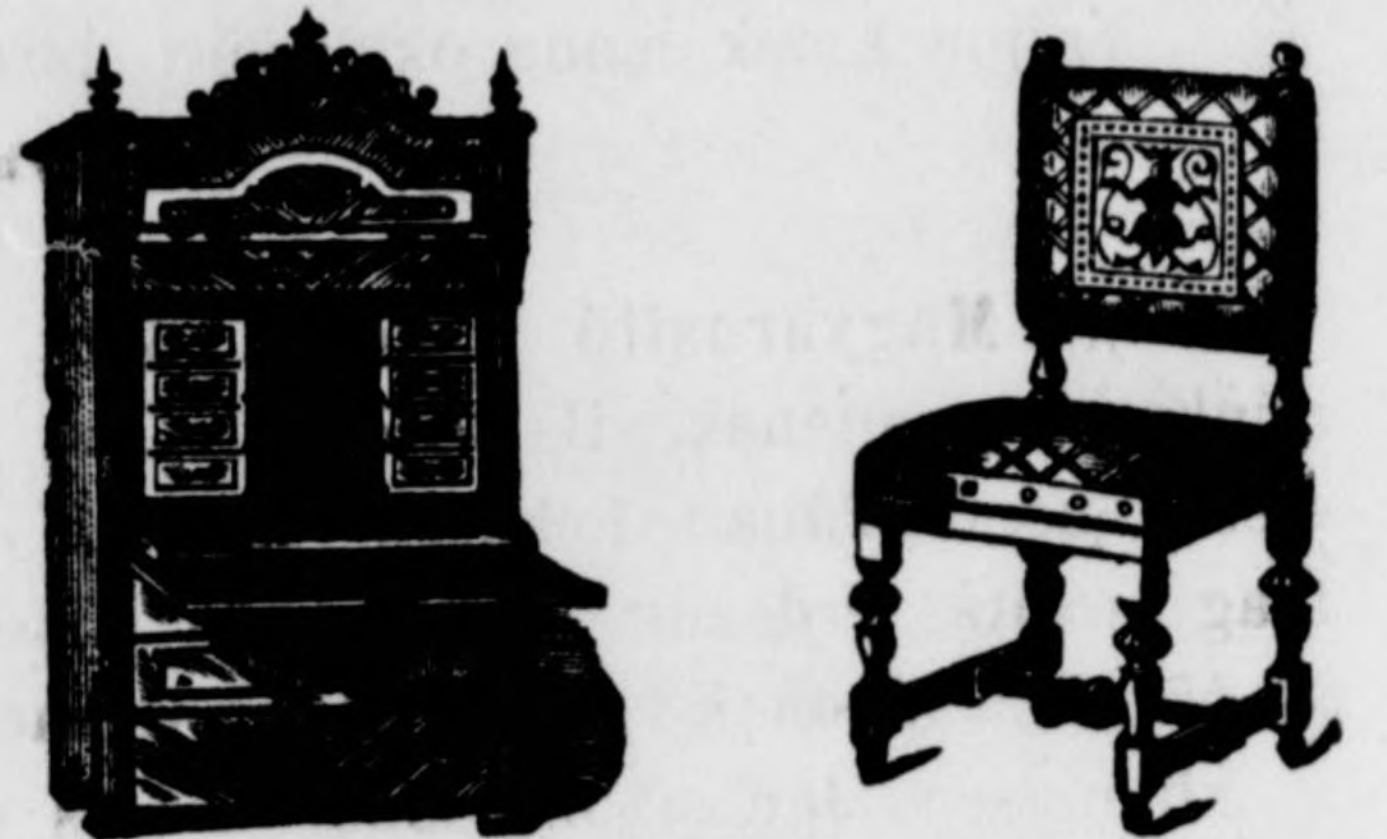
Kossuth Lajos-utca 1. sz.

A szigeti országuton

egy HÁZ,

mely áll 8 lakásból és egy szép kert-helyiségből, jutányos áron eladó.

Bővebb értesítés nyerhető e lap kiadóhivatalában.

Legjobb készítményű

butorok

legolcsóbban vásárolhatók

FEHÉR BÉLA

butor-raktárában

Pécsett, Apáczai-utca 2. sz. a.

(a Takarékpénztári új palotában.)

Külön osztály kárpitos butorokra.

A mélyen tisztelt
hölgy-közönség
becses figyelmébe!

Van szerencsém köztudomásra hozni, hogy helyben, a **Jókai-tér 3. sz. alatt (I. emelet jobbra.)**

szabászati iskolát

nyitottam, hol a jelentkező hölgyeket a legegánsabb francia- és angol-szabásra és rajzolásra megtanítom.

Támaszkodva a 28 év alatt Párisban Madame Briolle-nél (Versaill, boulevard Sebastopol), Bécsben Madame Spitzer-nél, Budapesten Arvay cs. és kir. udv. szállitonál, Brassóban László M. L. és Társa cégnél, **Drezdában** az angol és francia szabászati tanfolyamon szerzett gazdag tapasztalataimra, biztosítom a jelentkező hölgyeket a szakszerű és biztos sikerű eredményre.

A tanfolyam tartama 4 hét és a tandíj egy-egy jelentkező után **15 frt.**

Minden tanuló hölgy felügyeletem alatt a tanfolyamon egy ruhát szabhat és állíthat össze magának.

Midőn mindezeket közhírré teszem, tudatom, hogy elvállalok francia és angol szabásu **ruhák és kabátok elkészítését** a legegánsabb kivitelben.

Bővebb felvilágosítást készséggel adok.

Kiváló tisztelettel

Kovács Imre.